

מתווה תכנית הלימודים בתאטרון בחט"ע בהלימה לתכנית ללמידה משמעותית

פירוט היחידות והנושאים הנלמדים:

יחידה ראשונה - שפת התאטרון (90 שעות)

1. מהו תאטרון (10 שעות)

תפקידו ומקומו של התאטרון

- א. הקשר בין התאטרון לחברה שבה הוא נוצר ומוצג
- ב. האירוע התאטרוני והקשריו החברתיים, הפוליטיים, התרבותיים והטכנולוגיים
- ג. התכוונות היוצרים והתקבלות היצירה אצל קהל
- ד. אמנים מעוררים ומשקפים שיח ציבורי

הבנת ייחודו של מדיום התאטרון

- א. מוסכמת התאטרון הבסיסית שהיא תנאי לקיימו של אירוע תאטרוני: שחקן-דמות-צופה
- ב. האירוע התאטרוני: חוויה אסתטית והשימוש בריחוק אסתטי ליצירת חווית תאטרון

השוואת התאטרון לאמנויות אחרות

- א. רכיבי האירוע התאטרוני בהשוואה לרכיבי אירוע אמנותי אחר
- ב. מוסכמות התאטרון בהשוואה למוסכמות אמנות אחרת

2. קריאה פרשנית של טקסטים תאטרוניים (80 שעות)

התלמידים ילמדו שני מחזות ויצפו בהצגות המבוססות עליהם, ובנוסף יצפו ב-8 הצגות וינתחו אותן.

מהוראות במה לעיצוב בימתי

- א. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתפאורה ובאביזרים בהצגה
- ב. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתלבושות בהצגה
- ג. הוראות הבמה במחזה וביטוין בתאורה ובמוזיקה בהצגה
- ד. הוראות הבמה במחזה וביטוין במיזנסצנה בהצגה
- ה. יחסי קהל במה- ביטוי לפרשנות רעיונית

מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות על הבמה

- א. הרכיבים לניתוח עבודת השחקן
- ב. הוראות הבמה במחזה והשחקן בהצגה
- ג. השיח הדרמטי במחזה והשחקן בהצגה
- ד. רצון פעולות ומעצור במחזה וביטויים בעבודת השחקן ובמיזנסצנה בהצגה
- ה. תהליך דרמטי של דמות במחזה וביטויים (בעבודת השחקן, בתלבושות ובסאונד) בהצגה

ממחזה לתפיסת בימוי [קונספציה]

- א. רכיבי העלילה: זמן, מקום, שיח דרמטי ודמויות במחזה ודרכי הצגתם על הבמה
- ב. ההקשר התקופתי של המחזה בהשוואה להקשר התקופתי של ההצגה
- ג. פרשנות רעיונית: זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה ובחירה פרשנית של הבמאי בנושא, קונפליקט ואמירה בהצגה
- ד. פרשנות חזותית: זיהוי דימויים במחזה בהשוואה לדימויים בימתיים
- ה. זיהוי פרשנות רעיונית וחזותית וביטוייה ברכיבי הבמה
- ו. סוגי במות: השפעתם על יחסי קהל-במה והיותם ביטוי לתפיסת הבימוי

יחידה שניה - ההיבט הפרשני של מחזות מהקלסיקה המערבית - קומדיה וטרגדיה (90 שעות)

ביחידה זו יכירו התלמידים את שני הז'אנרים, יקראו מחזה אחד המייצג כל ז'אנר ויצפו בהצגה המבוססת על מחזה זה

1. קומדיה ניאו-קלסית¹ בפרשנות עכשווית או קומדיה שיקספירית בפרשנות עכשווית (45 שעות)

הקומדיה וביטוייה במחזה הנלמד

- א. הנימה הקומית: הומור, ו"הצחוק" על פי ברגסון
- ב. מקורות צמיחתה של הקומדיה ותפקידה החברתי

הקומדיה הניאו-קלאסית

- א. ההקשר התקופתי של הקומדיה הנלמדת
- ב. קונפליקט, נושא ואמירה בקומדיה נלמדת והשוואתם למאפייני העלילה הקומית על פי נורת'רופ פריי
- ג. מבנה העלילה הקומית הנלמדת בהשוואה לתבנית העלילה הקומית על פי נורת'רופ פריי

¹ קומדיה ניאו קלסית תיחשב קומדיה מאת מולייר, גולדוני או גוצי.

7. השוואת אפיון הדמויות בקומדיה נלמדת למאפייני הדמויות על פי פריי ולטיפוסים הקומיים (איירון, אלזון, בומולכוס)

7. ההיבט הפרשני של הקומדיה : זיהוי וניתוח פרשנות מהפקה עכשווית של קומדיה נלמדת, איתור שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות תאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים

- מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות בהצגה
- מהוראות במה במחזה וממוסכמות תאטרון לעיצוב בימתי
- ממחזה לתפיסת בימוי

או

הקומדיה השייקספירית

- א. מקומו של התאטרון בחברה האליזבתנית
- ב. מוסכמות ומבנה התאטרון האליזבתני
- ג. קונפליקט, נושא ואמירה בקומדיה נלמדת והשוואתם למאפייני העלילה הקומית על פי נורת'רופ פריי
- ד. מבנה העלילה הקומית הנלמדת בהשוואה לתבנית העלילה הקומית על פי פריי
- ה. השוואת אפיון הדמויות בקומדיה נלמדת למאפייני הדמויות על פי פריי ולטיפוסים הקומיים (איירון, אלזון, בומולכוס)

- ו. ההיבט הפרשני של הקומדיה : זיהוי וניתוח פרשנות מהפקה עכשווית של קומדיה נלמדת, איתור שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות תאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים
- מאפיון דמות במחזה לעיצוב דמות בהצגה
- מהוראות במה במחזה וממוסכמות תאטרון לעיצוב בימתי
- ממחזה לתפיסת בימוי

2. הטרגדיה היוונית או טרגדיה שיקספירית בפרשנות עכשווית (45 שעות)

הטרגדיה ביוון העתיקה

- א. החברה ביוון העתיקה : תרבות ופוליטיקה
 - תפיסת העולם ביוון העתיקה
 - מקורות הטרגדיה והדיוניסיה
 - מוסכמות ומבנה התאטרון ביוון העתיקה
- ב. הטרגי והגדרת הטרגדיה : הגדרת הטרגדיה והאפקט הטרגי (קתרזיס) על פי אריסטו

מבנה ומהלך העלילה בטרגדיה היוונית

- א. מבנה העלילה : זמן, מקום, דימויים ופעולות
- ב. מקומה ותפקידה של המקהלה בעלילת המחזה
- ג. מהלך העלילה הטרגית על פי אריסטו ואופן ביטוי במחזה

7. תרומת מהלך העלילה ליצירת האפקט הטרגי (הקתרזיס)

ה. זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה

הגיבור הטרגי

א. אפיון דמותו הגיבור הטרגי באמצעות פעולות דרמטיות והשיח הדרמטי

ב. התהליך שעובר הגיבור הטרגי במחזה

ג. מאפייני הגיבור הטרגי על פי אריסטו בהשוואה למאפייני הגיבור במחזה הנלמד

ד. גיבור טרגי והשפעתו על האפקט הטרגי (הקתרזיס)

ה. הוראות הבמה במחזה וגיבוש תפיסת בימוי: תפאורה, אביזרים, תלבושות, תאורה, סאונד ומיזנסצנה

או

אנגליה האליזבתנית ושיקספיר

א. מקומו של התאטרון בחברה האליזבתנית

ב. מוסכמות ומבנה התאטרון האליזבתני

טרגדיה שיקספירית נבחרת

א. מבנה העלילה: זמן, מקום, דימויים וריבוי עלילות

ב. ייחודה של עלילת הטרגדיה השיקספירית ואופן ביטוייה במחזה

ג. דמויות קבועות בטרגדיה על פי פריי ואפיון במחזה

ד. מאפייני הגיבור הטרגי על פי אריסטו בהשוואה למאפייני גיבור הטרגדיה השיקספירית

ה. זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה

פרשנות לטרגדיה שיקספירית

א. ההיבט הפרשני של הטרגדיה: זיהוי וניתוח פרשנות מהפקה של טרגדיה נלמדת, איתור

שינוי/שימור/תוספת של מוסכמות התאטרון, ניתוח המימוש הבימתי של הרכיבים הדרמטיים

■ מאפיון דמות **במחזה** לעיצוב דמות **בהצגה**

■ מהוראות במה במחזה וממוסכמות התאטרון לעיצוב בימתי

■ ממחזה לתפיסת בימוי

יחידה שלישית- תאטרון מודרני ופוסטמודרני ותאטרון ישראלי(90 שעות)

ביחידה זו יכירו התלמידים את תהליך התהוותו של העידן המודרני וילמדו שני סגנונות בתאטרון מערבי השייכים לתקופה זו.

בנוסף יכירו התלמידים את התפתחותו של התאטרון הישראלי ויקראו **שני מחזות ישראליים** המשקפים סוגיות חברתיות.

1. קריאה פרשנית במחזאות עברית/ ערבית (38 שעות)

א. המחזה- רכיבים דרמטיים ובימתיים

- ההקשר התקופתי של המחזה בהשוואה להקשרו העכשווי
- דרכי הצגתם על הבמה של רכיבי העלילה: זמן, מקום, שיח דרמטי ודמויות
- פרשנות רעיונית: זיהוי נושאים, קונפליקטים ואמירות במחזה
- פרשנות חזותית: זיהוי דימויים (מילוליים וחזותיים) במחזה ובחירת דימויים בימתיים

ב. מאפיון דמות לעיצוב דמות

- פעולת השחקן: הוראות במה ושיח דרמטי
- רצון, פעולות ומעצור במחזה וביטויים בעבודת השחקן ובבניית מיזנסצנה
- תהליך של דמות במחזה וביטויים בעבודת השחקן, בתלבושות ובסאונד

ג. מהדרמטי לבימתי

- הוראות הבמה במחזה: תפקידן ואופן הופעתן
- השפעת עבודת העיצוב והבימוי על יחסי קהל במה
- יחסי קהל במה: ביטוי לפרשנות רעיונית
- הוראות הבמה במחזה ועבודת המעצבים: תפאורה, אביזרים, תלבושות, תאורה וסאונד
- הוראות הבמה במחזה ועבודת הבמאי: מיזנסצנה

2. התפתחות התאטרון הישראלי (נושא חובה)

א. תהליכים פוליטיים, תרבותיים ואמנותיים בתאטרון הישראלי: מהתגייסות לבניית הארץ להתבוננות מפוכחת וביקורתית.

ב. סוגיות חברתיות בדרמה העברית/ערבית ובתאטרון הישראלי: דמותו של הצבר, פערים חברתיים, יחס ל"אחר": נשים, דתיים, ערבים, פערים עדתיים, מלחמות ישראל והשואה.

3. מודרניזם (נושא חובה)

מודרניזם מהו?

א. השפעת תהליכים חברתיים, תרבותיים וטכנולוגיים², שהובילו לעידן המודרני, על התאטרון.

4. התאטרון המודרני ויחסו למציאות

5. ראליזם (נושא בחירה – 26 שעות)

השפעת תהליכים תרבותיים ואידאולוגיים וחדושים מדעיים על הדרמה המודרנית: דטרמיניזם, מטריאליזם, דארווין ופרויד

העלילה הראליסטית

א. תבנית עלילה, מקום וזמן

ב. שלבי העלילה: אקספוזיציה, סיבוך והתרה

ג. החלל במחזה הראליסטי: יחסי במה וחוצבמה: שיח והוראות במה.

ד. עלילה ליניארית

ה. הראליזם המאוחר (אמריקני, פיוטי).

אפיון הדמויות בראליזם

א. מאפייני הדמות החיצוניים וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמות עושה.

ב. מאפיינים חברתיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: שיוך חברתי, שיוך מגדרי, שיוך גילאי, שיוך גיאוגרפי – לאומי ושיוך משפחתי

ג. מאפיינים פסיכולוגיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: המניעים של הדמות והמעצורים שלה, הפעולות הדרמטיות של הדמות ותהליכים שהדמות עוברת

תפקידו החברתי של התאטרון הראליסטי: קונפליקט, נושא ואמירה במחזה הראליסטי

א. עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו, וביטוייה בקונפליקטים, בנושאים ובאמירות שבמחזה

ב. המחזה הראליסטי מנקודת מבט עכשווית: רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי.

ראליזם בימתי

א. עיצוב החלל: סוג במה, יחסי קהל במה, ותפאורה

ב. התהליך הפנימי של דמות וביטוייה בתלבושת, בתפאורה, ובמיזנסצנה

6. תאטרון אפי (נושא בחירה - 26 שעות)

² תהליכים תרבותיים וטכנולוגיים = המהפכה התעשייתית והמעבר לעיר.

- א. גישות תאטרון ותפיסות עולם שהשפיעו על התפתחות התאטרון האפי : מרקסיזם, אקספרסיוניזם והתאטרון הפוליטי של פיסקטור³
- ב. טכניקות של תאטרון ומשחק שהשפיעו על תפיסת התאטרון של ברכת⁴ : תאטרון מהמזרח הרחוק, שימוש במסכות, הסרט האילם, זירת האגרוף, הקומדיה דל'ארטה

תפקידו החברתי של התאטרון האפי : קונפליקט, נושא ואמירה במחזה האפי

- א. עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו וביטוייה בקונפליקטים, בנושאים ובאמירות שבמחזה
- ב. תאטרון קורא לפעולה חברתית
- ג. המחזה האפי מנקודת מבט עכשווית : רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי

העלילה האפית

- א. שבירת העלילה הראליסטית : ריבוי עלילות ודמויות, עלילה נפתלת, ריבוי מקומות, הרחבת זמן העלילה וקפיצות בזמן.
- ב. היסטוריפיקציה ופרגמנטציה

אפיון הדמויות בתאטרון האפי

- א. המאפיינים החיצוניים של הדמות החיצוניים וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי : מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמות עושה.
- ב. מאפיינים חברתיים של הדמות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי : שיוך חברתי, שיוך מקצועי, שיוך מיני, שיוך גילאי, שיוך גיאוגרפי – לאומי ושיוך משפחתי.
- ג. דמויות פונקציונליות : מספר, דמויות מייצגות

תאטרון אפי על הבמה "טכניקת הניכור"

- א. עיצוב החלל : סוג במה, יחסי קהל במה עיצוב ותפאורה
- ב. חשיפת המיכון בתאטרון
- ג. עיצוב דמויות : השחקן כמתבונן על הדמות מבחוץ
- ד. שימוש בשלטים והקרנות
- ה. שימוש גלוי ברכיבים הבימתיים

7. תאטרון האבסורד (נושא בחירה - 26 שעות)

³ אין צורך ללמד גישות אלו כנושא מרכזי, אלא את אופן ביטויין של הגישות בתאטרון האפי.

⁴ נושאים אלו מהווים העשרה, ואין צורך להקיף את כל הטכניקות המוצעות. מומלץ להכיר אחת או שתיים, תוך התנסות.

השפעות אמוניות, חברתיות ופילוסופיות על מחזאי האבסורד

- א. השפעות התאטרון האנטי-ראליסטי (דאדא, פוטוריזם, סוריאליזם) על תאטרון האבסורד
- ב. חווית האבסורד: הלך הרוח באירופה אחרי שתי מלחמות עולם: אקזיסטנציאליזם: קאמי ו'המיתוס של סזיפוס'
- ג. עמדת המחזאי כלפי המציאות החברתית בזמנו וביטוייה בקונפליקטים ובנושאים שבמחזה
- ד. עמדת המחזאי כלפי שאלות קיומיות וביטוייה באמירה של המחזה
- ה. תאטרון האבסורד מנקודת מבט עכשווית: רלוונטיות ואופני ייצוג בימתי

מאפייני האבסורד

- א. שבירת העלילה הריאליסטית:
 - מקום שהוא "כל מקום" וזמן שהוא "כל זמן".
 - עלילה מחזורית ומידרדרת, היעדר שיא.
- ב. החלל במחזה אבסורד: יחסי במה וחוצבמה
- ג. שיח והוראות במה
 - צמצום מילולי
 - היחלשות ופירוק השפה
 - דימויים בימתיים
- ד. תגובת הקורא / הצופה לתאטרון האבסורד

הדמויות בתאטרון האבסורד

- א. המאפיינים החיצוניים של הדמויות וביטויים בהוראות הבמה ובשיח הדרמטי: מבנה גוף, החזקת גוף, מחוות גוף קבועות (ג'סטות) קול, אופן דיבור ופעולות פיזיות שהדמויות עושה.
- ב. שימוש מועט או חוסר שימוש במאפיינים חברתיים של הדמויות: דמויות נטולות עבר או נטולות זיכרון של העבר
- ג. ביטול מאפיינים פסיכולוגיים של הדמויות: מניעים ומעצורים בלתי ברורים, פעולות דרמטיות החוזרות על עצמן ודמויות סטטיות.

תאטרון האבסורד על הבמה

- א. עיצוב החלל: סוג במה, יחסי קהל במה ותפאורה
- ב. עיצוב דמויות: תלבושת, תפאורה, מיזנסצנה המשקפות מצב קיומי

8. המופע הפוסטמודרני והשפעת השפה הפוסטמודרנית על התאטרון העכשווי (נושא בחירה -

26 שעות)

תאטרון בעידן הפוסטמודרני

- א. התפתחות של סוגי תאטרון כמו: הפנינג, פרפורמנס, תאטרון ניסיוני, תאטרון תנועה
- ב. ספקנות כהלך רוח - סוף עידן ה"איזמים", וריבוי הנרטיבים
- ג. זליגה בין אמנויות ומדיות: מיצג, מיצב, וידאו-ארט, קולאז' ותאטרון מחול

פירוק וארגון מחדש של רכיבים דרמטיים

- א. ביטול זמן ומקום בדיוני או התמזגותם של הזמן והמקום הבדיוניים עם ה"כאן ועכשיו".
- ב. הרכבת עלילה מרצף דימויים ואסוציאציות, וטשטוש עד ביטול של עלילה.
- ג. עלילה מנופצת: פירוק עלילה לכדי פעולות בודדות.
- ד. אינטרטקסטואליות: שימוש בציטוטים בהקשרים חדשים, המעמידים את המשמעות המקורית בסימן שאלה.
- ה. מיזוג וערבוב בין ז'אנרים וסגנונות וזליגה בין תרבות "גבוהה" ותרבות "נמוכה"
- ו. פלורליזם של אמירות כביטוי להיעדר אמת מוחלטת

פירוק וארגון מחדש של רכיבים בימתיים

א. עיצוב החלל

- מבמות א-פרונטליות לסייט ספסיפיק: הבמה במופע הפוסטמודרני
- טשטוש גבולות האירוע: יחסי קהל במה
- "כאן ועכשיו" שולטים: הגדלת המרכיב הבלתי צפוי של המופע
- שפה בימתית אקלקטית: הקו המנחה בבחירת תפאורה, תלבושות, תאורה וסאונד אינו תקופתי או סגנוני, אלא אסוציאטיבי.
- רב-מימדיות ובו-זמניות

ב. הפרפורמר

- יוצר שהוא גם מבצע: הפרפורמר במופע הפוסטמודרני
- הפעולה של הפרפורמר ונוכחותו על הבמה: היעדר דמות בדיונית או חוסר בהירות ביחס לאופיו של הפרפורמר – שחקן או דמות?
- שימוש ב"אלטר-אגו" במקום בדמויות

יחידה רביעית וחמישית - משחק והפקה – תאוריה ומעשה: היבטים תיאורטיים ומעשיים (180 שעות)

חטיבה ראשונה: משחק (90 שעות)

עבודת השחקן

- א. יסודות המשחק: פיתוח גופו וקולו של השחקן ככלי עבודה מרכזי
- ב. עיצוב דמות – התנסות בעבודת השחקן על הדמות על פי גישות וסגנונות
- ג. התפתחות של דמות – ביטויים משחקיים למהלך דרמטי של דמות בסצנה
- ד. עבודה עם פרטנר תוך חיזוק הנושא החברתי – הקשבה ותגובה מיידית
- ה. הכרות והתנסות ב-2 מתוך הגישות:

הגישה הפסיכו-פיזיות:

- סטניסלבסקי
- לי שטרסברג
- סטלה אדלר
- אוטה האגן

הגישות הפיזיות:

- ז'אק לקוק
- רות קנר
- פרפורמנס
- פינה באוש
- גרוטובסקי
- מאיירהולד

הגישות הסוציו-פיזיות:

- אוגוסטו בואל
- יוג'ניו ברבה
- ברטולד ברכט

חטיבה שנייה: בימוי (90 שעות)

יסודות הבימוי:

- א. פיתוח כלי העבודה של הבמאי על פי גישות וסגנונות בימוי (הכרות והתנסות ב-2 מתוך הגישות):
- סטניסלבסקי
 - ברטולד ברכט

- סטיבן ברקוף
- פיטר ברוק
- אריאן מנושקין
- ענבל פינטו
- תאטרון מומצא (devised theatre)

מפרשנות לביצוע בימתי

- הפקה תאטרונת של מחזה נבחר (רכיבים דרמטיים ובימתיים)
- שפה בימתית למחזה נבחר
- שימוש בגישות משחק וסגנונות משחק
- שימוש בגישות בימוי וסגנונות בימוי
- שימוש בדימויים לביטוי רעיונות
- עיצוב יחסי קהל במה
- שימוש במיזנסצנה ככלי לאפיון דמויות, מצבים וביטוי לרעיונות
- יצירת מהלך דרמטי בהצגה
- שימוש בחלל וביחסי קהל במה לביטוי רעיונות

או

חטיבה שלישית: דרמטורגיה ועיצוב (90 שעות)

יסודות העיצוב: מרעיון לביצוע – התנסות בעבודת המעצבים :

- דרמטורגיה
- מוזיקה ופעלולי קול
- תפאורה ואביזרי תפאורה
- תלבושות ואביזרי דמות
- הפקה

מפרשנות לביצוע בימתי

- הפקה תאטרונת של מחזה נבחר (מרכיבים דרמטיים ובימתיים) :
- שפה בימתית למחזה נבחר
- שימוש בגישות משחק וסגנונות משחק
- שימוש בגישות בימוי וסגנונות בימוי
- עיצוב רכיבי ההפקה למחזה נבחר
- יצירת דימוי בימתי – התנסות בעבודה קבוצתית המייצרת דימוי בימתי שלם

■ עיצוב יחסי קהל במה

קווי המתאר של התכנית ביחס לתכנית הלימודים

יחידות לימוד	נושאים ותכנים	דרישות
יחידה ראשונה	שפת התאטרון	התלמידים ילמדו שני מחזות לפחות. במהלך 3 שנים התלמידים יצפו (לפחות ב 10 הצגות)
יחידה שנייה	פרשנות מחזות מהקלאסיקה המערבית – טרגדיה וקומדיה	התלמידים יבחנו על ז'אנר אחד בבחינה עיונית ועל ז'אנר אחד בערכה בית ספרית: 1. הטרגדיה: היוונית או השייקספירית 2. הקומדיה: הניאו-קלאסית או השייקספירית פרקי עיון בנושא הטרגדיה, פרקי עיון בנושא הקומדיה.
יחידה שלישית	התאטרון המערבי והישראלי במאה ה-20 וה-21: סוגיות חברתיות בדרמה ובתאטרון הישראלי (חובה) בחירת שני סגנונות נוספים: 1. התאטרון הריאליסטי 2. התאטרון האפי 3. תאטרון האבסורד 4. רכיבים פוסט-מודרניים בתאטרון העכשווי ⁵	מבוא לתאטרון המודרני סוגיות חברתיות בדרמה ובתאטרון הישראלי – מחזה אחד ייבחן בבחינת הבגרות העיונית, מחזה שני יוערך במסגרת ההערכה החלופית. מתוך שני הסגנונות שייבחרו, סגנון אחד ייבחן במסגרת בחינת הבגרות העיונית וסגנון שני יוערך במסגרת ההערכה החלופית.
יחידה רביעית וחמישית	משחק, הפקה: תיאוריה ומעשה	התלמידים יכירו לפחות שתי גישות משחק שונות זו מזו וגישות בימוי, ויעלו הפקה לימודית קצרה, המתבססת על מחזה (30 דקות). כמו כן, יגישו התלמידים ספר הפקה. ניתן לשלב משימות מגוונות בתהליך הערכה לאורך השנה

⁵ מי שבחר ללמד את החטיבה הרביעית, יצפה עם תלמידיו בשני מופעים לפחות ויחקור את מרכיביהם.